

Středověké vesnice

Raně středověká vesnice byla zpravidla založena v nížinné poloze se snadno dostupným vodním zdrojem. Většina lidí ve středověku žila ve vesnicích. Tu tvořilo zpravidla deset až patnáct domů. Hlavní

skupinou venkovského obyvatelstva byli rolníci – poddaní krále, šlechticů nebo církevních hodnostářů. I když se jejich robotní povinnosti snižovaly, život měli velmi těžký. Svým vrchnostem museli odvádět poddanské dávky. Většinu z nich platili v penězích, které získávali prodejem úrody na městských trzích. Část poddanských dávek

odváděli částí úrody ze svého pole. Menší část získaných peněz jim zůstala pro vlastní potřebu. Nejhůř se žilo lidem, kteří nevladli žádné pozemky. Byli to bezzemci. Ti museli pracovat na cizí půdě. Lepší život měli bohatí sedláci, ovšem těch byla jen malá část venkovského

obyvatelstva. Centrem společenského života byl kostel, kde se vesničané scházeli k pravidelným bohoslužbám. Začal se užívat trojpolní systém, bylo pole rozděleno na 3 a každý rok se střídali – ozim, jař a úhor.

Většina vesnic začala stavět i křemý, mlýny, kovárny a další

řemeslnické dílny. Chalupy byly z kamene a na ně navazovaly hospodářské dřevěné nebo proutěné budovy se sklěpy a podzemními prostory. Jednotlivé domy se skládaly z jizby s pecí nebo ohništěm, síně a komory a větší stavení měly i patrovou sýpku, která byla zapuštěna do země. K vesnicím patřily přilehlé louky a pole.

Pavel Oslík

obyvatelstva.

kde
díly

své